

čtv.

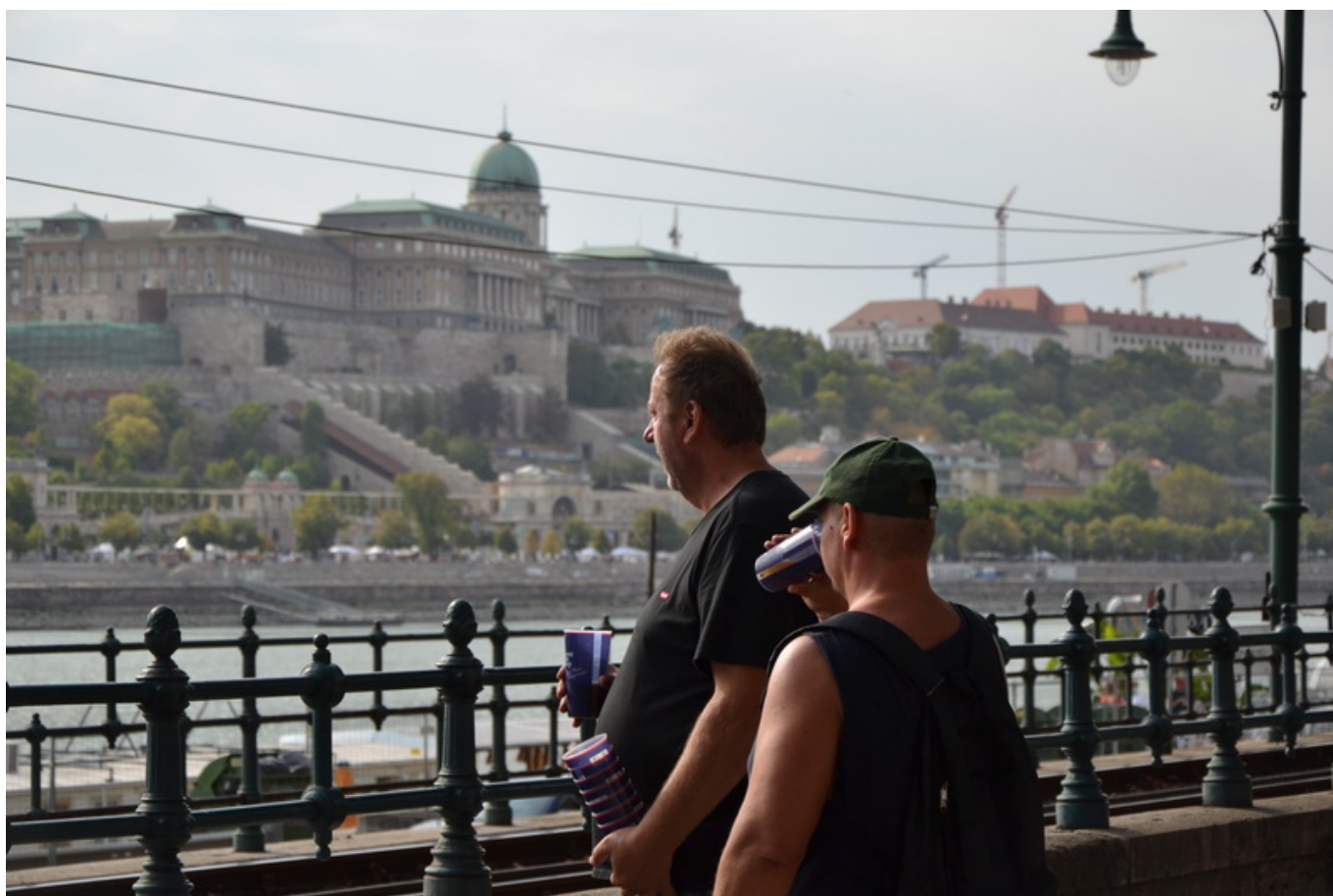
Z Pelhřimova jsme s kamarády vyrazili po třetí hodině odpoledne. Bylo hrozné vedro a dusno. Jeli jsme mým oplíkem. Provoz byl hustý, ale jelo to. V Bratislavě jsem dotankoval, litr benzínu za necelé dvě eura. Navigace ukazovala dojezd na osmou večer a na tu dobu máme dojednano převzetí klíčů. Jenže celá oblast, v které máme zabukovaný byt je uzavřena pro automobily. Celé tři dny se slaví svátek sv. Štěpána. Po městě se konají lidové veselice, koncerty, kuchyně pracují naplno. Lidé se do Budapeště, kde probíhají hlavní oslavy, scházející ze všech koutů Maďarska včetně cizinců. V podvečer se zde koná procesí s národní relikvií - pravou rukou sv. Štěpána. Starou tradicí je také impozantní večerní ohňostroj, při kterém se rachejtle vystřelují z dunajských mostů a pontonů. Už se setmělo a já hledám nejbližší místo k zaparkování. Jezdíme do kruhu, už je tma a blbě se v ulicích orientujeme. Nakonec najdu volné místo 1km od ubytka, popadneme tašky a jdeme se nahlásit. Do baráku nás pouští nějaká mladá dvojice, protože nevíme na který zvonek zvonit. Když vidí, že se zasekáme u dalších dveří,, otevře i ty a my se konečně doboucháme na správné

dveře. Maník nám dá klíče a loučí se s námi. Pokoje jsou hezké, přímo s výhledem na Dunaj se strategickou polohou vedle hradu a lázní Rudas. Až na to parkování. Jedeme do krytého podzemního stání Krisztyna. Nemůžeme najít vjezd, navigace nám ukazuje blbě. Nakonec se doptáme, vjedeme dovnitř a já to nechám hned u vchodu na čísle 1012, které mám vyražené na lístku. Bylo to však číslo ulice a ne stání, jak jsem si myslel. Garáž byla skoro prázdná. Aby ne, když jsem platil v neděli 84E, náklady byly stejné jak na projetý benzin s dálničními nálepkami. Cestou na základnu jsme hledali nějakou hospodu, kde by jsme se osvěžili. Bylo už deset a zavíralo se. V jednom otevřeném podniku měli sice pivo, ale v přepočtu za 300,-kč. A ještě nějaké ovocné. Pokračovali jsme dál a v jedné večerce si raději koupili na druhý den snídani a pár piv na večer. Našestí na jedné zahrádce kousek od základny jsme se "chytili". Čepovali Regent 12 a Postřižinské pivo. Po půlnoci zavírali, tak jsme šli i my spát. Dnes bylo děsné dusnou, ale nesprchlo.

pá.

Ráno jsme měli namyšlené, že přejdeme most a podíváme se jak jezdí vyhlídkový bus. Most jsme sice přešli, ale až ten třetí od baráku. Pro pěší byly mosty zavřené, protože se připravoval ohňostroj na sobotní večer. Dostáváme se až k hlavní tržnici, kde si kupujeme pití a suvenýry. Je tu hodně cizinců. Pokračujeme směrem k parlamentu.

Začíná být nepříjemé vedro. Je čas oběda, sedneme si na zahradku Taste me restaurace a dáme si nějaké prkno s masem. Byla to dost slušná porce. Pivo mě moc nechutnalo, tak jsem si dal pár drink koktejlů. V restauraci jsme přečkali polední vedro a byl čas se posunout dl. Vypozoroval jsem, kam se chodí na WC, takže jsem se ještě před placením vydal na misi. Můžu říci, že se na záchodě nedalo moc otočit. Nechal jsem si otevřeno, abych se protáhnul nazpátek a i si umyl ruce. Když jsem si osušil ruce a chystal se ven, srazil jsem se ve dveřích s pinglem, který taky nebyl žádné parátko. Asi na pětkrát "Sorry" jsme se konečně protočili, já jsem mohl svobodně se vrátit ke stolu. Zaplatili jsme v přepočtu 1800,-kč, což byla dobrá cena, když vezmu, že jsem měl 5 koktejlů a kluci stejný počet piv. Rozloučili jsme se a uvolnili stůl. Ještě jsem za námi zaslechnul hovor nahaněčů restaurace, kteří odchytili našince a na otázku Čechiš ?, dostali od dvou blondýnek odpověď, nou, nou, MORAVA ! Pokračovali jsme na náměstí Vörösmarty. Zde hrála nějaká folklórní skupina, ale hlavně zde byly stánky se žrádlem. Já jsem byl ještě od oběda plný ale kluci se ještě něčím dorazili a hlavně pivo. Všude stálo 350 HUF, což je za dvacku a nebylo špatné. Lili ho do takových festivalových kelímků. Nebyly zálohovatelný, proto jsme je začali sbírat. A že jsme jich nasbírali. Pomalu jsme se začali vracet přes starý budapešťský kostel a most Elisabeth, který byl v jednom směru pro pěší otevřen. Na základně jsme

dali rychlou sprchu a šli jsme se podívat na koncert. Ještě, že to bylo retro. Se sobotním koncertem Mobillu to bylo dost "zajímavé".

2F1sZPeyRuM

Ten byl pro přicházející déšť předčasně ukončen. My jsme hledali nějakou hospodu, kam by jsme se uchýlili, ale všechny místa byla obsazena. Na opuštěném tržišti ještě nějaký zoufalec prodával sýry, tak jsme si nějaké na snídani koupili. Akorát nám chybělo pečivo. Uchýlili jsme se vedle do baru, který měl otevřeno do jedenácti večer. Já jsem si dal Gin s tonikem a kluci pivo Astorii. Začalo pršet a přšlo až do rána.

Ráno jdeme přes most se podívat, jak jede vyhlídkový autobus. Až od dvanácti. Pokračujeme k parlamentu, kde je děsná fronta. O kus dál je [Zlatý vlak](#) . Pořád prší.

Jdeme do metra, kde kupujeme celodenní lístek MHD. Než jsme automat vykoumali, utvořila se za námi pěkná fronta.

Už se blíží dvanáctá, musíme na zastávku vyhlídkového autobusu. Ten přijíždí v čas, vyklápějí se dveře jak v letadle a po té co vystoupila várka cestujících, nastupujeme my. Nasazujeme sluchátka a objíždíme centrum. Před Dunajem se mění řidiči, autobus sjíždí do řeky a plujeme

s námi kolem Margitiniho ostrova. Vyjíždíme z řeky, opět se řidiči prohodí a my svištíme na konečnou.

BP56WrbHTEI

Dobrá sranda za 16 éček.

Vracíme se autobusem 105 k základně a jdeme se najíst na tržiště. Pečené koleno s pivem nás zasytí a my se busem 16 dostáváme k metru M2 a přestupujeme na M1. To byl náš druhý cíl v Budapešti, navštívit metro otevřené v roce 1896. Vystupujeme ve stanici Hősök tere, kde

stojí Muzeum umění. Když jsme jeli kolem autobusem, všimnul jsem si, že je zde výstava Henry Matisse. Povinnost navštívit.

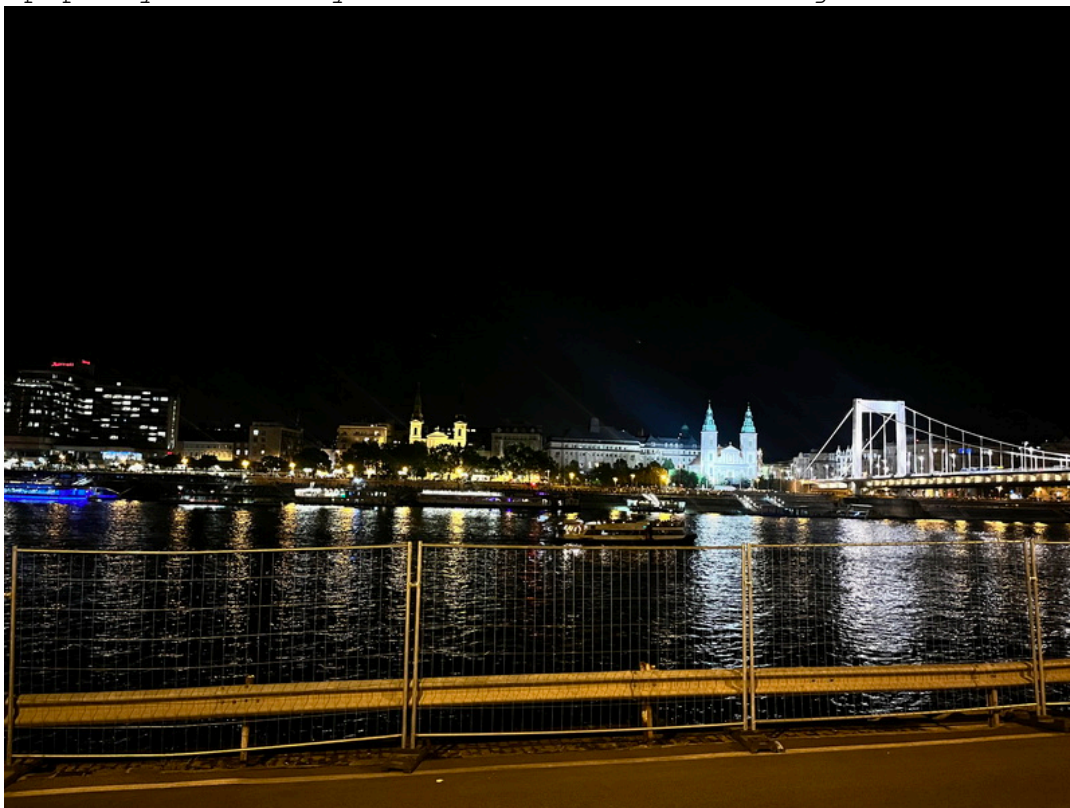
A jako bonus, díky svátku, vstup zadarmo. Po prohlídce jsem se šel

podívat na hrad Vajdahunyad. Ten a okolí bylo vyhrazeno pro dětskou zábavu. Kluci mezitím "sbírali" v kiosku na nám. Hrdinů kelímky od piva. Autobusem 105 jsme se dostali nazpátek k základně a pokračovali jsme na koncert skupiny Mobill. Ta oproti programu v půl deváté skončila v osm. V devět měl být ohňostroj. Zašli jsme ještě na Staropramen do restaurace za základnou a v devět jsme stáli u zábradlí na kolonádě. Čekali jsme do půl desáté a nic. Podíval jsem se v mobilu na program a v něm bylo uvedeno, že byl ohňostroj přesunut na příští týden. Tak to jsem byl hořký. Vedle nás stepovala Belgičanka s dětmi, ta se dobře sem projela. Počasí bylo od dvou hodin odpoledne až do druhého dne bez deště. Zrušení ohňostroje, že počasí bude špatné, stálo pak místo https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/sef-meteorolog-predpoved-chyba-bourka-oslava-ohnostroj-zruseni.A220823_075622_zahranicni_lisv_meteorology. Kdyby to člověk věděl včas mohli jsme jít na kapelu Sabaton, která koncertovala o kus dál od nás. Vrátili jsme se do hospody a když nás vyhodili, šli jsme na základnu.

Ne
Ráno balíme, házáme klíče do schránky a jedeme ke garážím. Vyzvedávám auto a podle navigace jedeme do Tesca. Cestou projíždíme kolem louky,

kde se koná letecký den. Mám cuky se stavit, ale čas nás tlačí. V Tesco nakupuji papriky a klobásy a míříme domů. Dálnice je zarvaná až

domů. Ale jela.

